

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๗ /๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ เกี่ยวกับหลักฐานการรับและส่งผลงานทางวิชาการ

ผู้อุทธรณ์ : นายวิริยะ [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งอาจารย์ [REDACTED]
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีหนังสือลงวันที่ ๙
กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคลขอหลักฐานการรับและส่งผลงานทาง
วิชาการเพื่อขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ของผู้อุทธรณ์
จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. หลักฐานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพรับเรื่องการส่งผลงานทาง
วิชาการเพื่อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์

๒. หลักฐานลงวันที่ของการรับพิจารณาผลงานทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์
ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๓ ท่าน

๓. หลักฐานลงวันที่ผลการพิจารณาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ ท่าน ที่ส่งกลับ
มาถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือ ที่ ศธ
๐๕๗๙.๑๕/๐๗๓๖ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งความคืบหน้าการดำเนินการ
ในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้ส่งผลงาน
ทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๓ พิจารณา ผู้ทรงคุณวุฒิรายที่ ๑ รายที่ ๒ และรายที่ ๓

หน้า ๑ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๗ / ๒๕๕๒

ส่งผลการประเมินกลับมาเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ตามลำดับ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๙ วรรคสาม เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ ซึ่งอยู่ในชั้นความลับทุกชั้นตอน ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๙ และหากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยหลักฐานตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพดังกล่าว

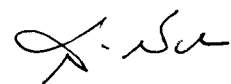
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นายวิริยะ [REDACTED] อาจารย์ [REDACTED] ได้เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสอบถามความคืบหน้าการขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าว จำนวน ๓ ฉบับ คือ ฉบับที่ ๑ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพสอบถามความคืบหน้าการขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพิกเฉยและไม่ได้แจ้งผลการดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ฉบับที่ ๒ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพขอหลักฐานการรับและส่งผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพิกเฉยและไม่ได้แจ้งผลการดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ฉบับที่ ๓ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคลขอหลักฐานการรับและส่งผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการดังกล่าว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๗ / ๒๕๕๒

ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/๐๗๓๖ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์โดยแจ้งให้ทราบความคืบหน้า เฉพาะรายการที่ ๓ เท่านั้น แต่ปฏิเสธการเปิดเผยหลักฐานความคืบหน้าการรับและส่งผลงาน ทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ รายการ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานครที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การดำเนินงานของผู้ปฏิบัติงาน รับผิดชอบทางด้านผลงานวิชาการของคณาจารย์มีความไม่โปร่งใส โดยสังเกตจากการสอบถาม เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการเป็นหนังสือหลายฉบับ แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องเพิกเฉย ซึ่งการปฏิบัติงานดังกล่าว ไม่เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชกฤษฎีกา ซึ่งบัญญัติไว้ว่า เมื่อส่วนราชการใดได้รับการติดต่อ สอบถามเป็นหนังสือจากประชาชนหรือจากส่วนราชการด้วยกันเกี่ยวกับงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้นให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้นที่จะต้องตอบคำถามหรือแจ้งการ ดำเนินการให้ทราบภายในสิบห้าวันหรือภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ และตามมาตรา ๓๗ แห่ง พระราชกฤษฎีกา บัญญัติว่า ในการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนหรือ ติดต่อประสานงานในระหว่างส่วนราชการด้วยกัน ให้ส่วนราชการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จ ของงานแต่ละงานและประกาศให้ประชาชนและข้าราชการทราบเป็นการทั่วไป ส่วนราชการ ใดมิได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานใด และ ก.พ.ร. พิจารณาเห็นว่างานนั้นมีลักษณะที่สามารถ กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จได้ หรือส่วนราชการได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จไว้ แต่ ก.พ.ร. เห็นว่า เป็นระยะเวลาที่ล่าช้าเกินสมควร ก.พ.ร. จะกำหนดเวลาแล้วเสร็จให้ส่วนราชการนั้นต้องปฏิบัติก็ได้ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชกฤษฎีกา บัญญัติว่า การปฏิบัติราชการในเรื่องใดๆ โดยปกติให้ถือ ว่าเป็นเรื่องเปิดเผย เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคง ของประเทศ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือการ ค้ำครองสิทธิส่วนบุคคล จึงให้กำหนดเป็นความลับได้เท่าที่จำเป็น นอกจากนี้เห็นว่า ระยะเวลา ในการพิจารณาผลงานทางวิชาการใช้เวลานานมากทำให้ผู้ส่งผลงานทางวิชาการเสียสิทธิประโยชน์ พึงจะได้รับ สำหรับเหตุผลที่ร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย ให้รับทราบการดำเนินงานของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางกรอบในการพิจารณาผลงานทางวิชาการ และ รักษาสิทธิประโยชน์อันพึงได้รับของคณาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

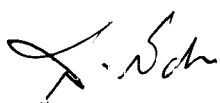

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๗ / ๒๕๕๒

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕ / ๔๙๔๗ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งเหตุผลในการปฏิเสธการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพิ่มเติมว่า เนื่องจากกระบวนการประเมินผลงานทางวิชาการยังไม่แล้วเสร็จ ถ้าหากเปิดเผยก็จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเป็นข้อมูลที่อยู่ในชั้นความลับ ตามข้อ ๑๙ (๒) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้งผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้อยู่ในบังคับหรืออาจจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองและมีผู้ใช้ได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง เนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมีใช้บุคคลผู้ถูกกระทบสิทธิตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หลักฐานการรับและส่งผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติซึ่งต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

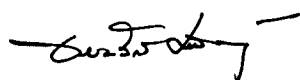
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๓ รายการพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายสมยศ เชื้อไทย)

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๗ / ๒๕๕๒

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาศิริตัน)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายอีกหาญ โทมรศักดิ์)

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วย จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำ
วินิจฉัยเรื่องนี้